

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 27C/273/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114229251
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Maláriková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2114229251.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Miroslavou Malárikovou v právnej veci žalobcu: N.. T. W., L., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom P. XXXX/XX, O., zastúpený: Mgr. Juraj Trokan, Vajanského 10, Trnava, proti žalovanému: KARTAGO TOURS, a.s., IČO: 31 371 205, so sídlom Špitálska 53, Bratislava, zastúpený Bukovinský & Chlipala s.r.o., IČO: 35 918 098, so sídlom Svätoplukova 30, Bratislava, o zaplatenie 251,61 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalobca v 1. rade je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 50%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 20.11.2014, po pripustení zmeny petitu dňa 29.2.2016, sa žalobca (pôvodne žalobca 1/) spolu so žalobkyňou 2/ (L.D. Y.) domáhali vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 1.031,76 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z istiny od 19.10.2014 do zaplatenia a žalobkyni 2/ sumu 962,47 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z istiny od 19.10.2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobca sa domáhal zaplatenia zľavy z ceny zájazdu vo výške 851,76 €. Zľavu si uplatnil za 6 nocí vo výške 65% na osobu a noc za dve osoby (1.588,- €: 11 nocí : 2 osoby = 72,18 € z toho 65% = 46,92 € x 6 nocí x 2 osoby = 563,04 €) a za dva dni strávené sťahovaním medzi hotelmi v plnej výške (72,18 € x 2 osoby x 2 nocí = 288,72 €) a nemajetkovú ujmu, tzv. „stratu radosti z dovolenky“ 180,- € (za 6 nocí x 15,- € x 2 osoby). Úrok z omeškania si uplatnil po doručení odpovede žalovaného na reklamáciu.

3. Žalovaná 2/ sa domáhala zaplatenia zľavy z ceny zájazdu 782,47 € a nemajetkovej ujmy, tzv. „stratu radosti z dovolenky“ 180,- € s úrokom z omeškania.

4. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 27C/273/2014-214 zo dňa 25.9.2017 a výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 174,27 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z istiny od 19.10.2014 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol (t.j. nároky žalobcu 1/ na zľavu z ceny zájazdu 251,60 €, zľava 425,88 € za jeho spolucestujúcu a za stratu radosti z dovolenky 90,- € žalobca 1/ a 90,- € jeho spolucestujúca a tiež celý nárok uplatnený žalobkyňou 2/), výrokom III. uložil žalobcovi 1/ povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 66,22%, výrokom IV. uložil žalobkyni 2/ povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Po odvolaní žalobcov rozhodol Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 24Co/143/2018-283 zo dňa 13.2.2019, ktorým výrokom I. odvolanie žalobcu 1/ proti výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie odmietol. Výrokom II. zrušil a vec v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie výrok II. a III. rozsudku súdu prvej inštancie v časti nároku žalobcu 1/ na zaplatenie sumy 251,61 € s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 251,61 € od 19.10.2014 do zaplatenia, vo zvyšku výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie a výrok IV. rozsudku súdu prvej inštancie potvrdil. Výrokom III. priznal žalovanému voči žalobkyni 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

6. Odvolací súd zdôvodnil čiastočné zrušenie a vrátenie veci tým, že odôvodnenie rozsudku v tejto časti nie je preskúmateľné a zároveň z dôvodu, že súd nereagoval na rozsiahly útok žalobcu v konaní pred súdom i v rámci odvolacieho konania, a neposkytol repliku na ním predstreté otázky týkajúce sa priznania zľavy z celkovej ceny zájazdu a nie zo základnej ceny zájazdu ako rozhodol súd prvého stupňa. Tiež neobsahuje relevantnú úvahu vedúcu k záveru práve o zľave vo výške 50% a práve zo sumy 639,- €. V bode 39 odôvodnenia sa odvolací súd vysporiadal s niektorými námietkami žalobcu a preto sa s nimi súd ďalej nezaoberal.

7. Právoplatnosťou uvedeného rozsudku odvolacieho súdu sa konanie voči žalovanej 2/ skončilo, preto ďalej súd žalobcu 1/ označuje už len „žalobca“. Predmetom konania zostal len nárok žalobcu z titulu zľavy z ceny zájazdu vo výške 251,61 € s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 251,61 € od 19.10.2014 do zaplatenia (uplatnený nárok žalobcu na zľavu z ceny zájazdu v sume 425,88 € znížený o priznanú zľavu z ceny zájazdu pre žalobcu v sume 174,27 € s príslušenstvom), nakoľko žalovaný odvolanie vo veci nepodal a rozsudok súdu v časti priznanej zľavy z ceny zájazdu žalobcu vo výške 171,27 € s príslušenstvom nadobudol právoplatnosť odmietnutím odvolania žalobcu v tejto časti.

8. Žalobca v odvolaní namietal, že v reklamácií vytkol žalovanému skutočnosť, že počas väčšej časti zájazdu nebol ubytovaný v objednanom hoteli a všetky uplatnené nároky vyplývajú z tejto skutočnosti, keď vadou bolo „neposkytnutie objednaného ubytovania v podobe konkrétneho hotela v oblasti I.“ a nižší štandard poskytnutých služieb oproti objednaným. Žalobca vytkol nevyhovujúcu stravu a nealkoholické nápoje, gumové obrusy, roztrhané sedáky, osy, nižší štandard ubytovania. V rámci vytknutej nevhodnej polohy hotela v reklamácií zároveň vytkol aj chýbajúce reštaurácie, zábavu a obchody. Podľa názoru žalobcov má súd pri výpočte zľavy vychádzať z celkovej ceny zájazdu, nakoľko predmetom zmluvy o obstaraní zájazdu je zájazd ako kombinácia služieb cestovného ruchu a nie jednotlivé služby. Žalobca si objednal zájazd za „jednu“ cenu, jej rozpis v podobe fiktívnych poplatkov je len vnútornou záležitosťou cestovnej kancelárie, pričom výška jednotlivých položiek nie je ničím podložená a pre objednávateľa je irelevantná. Servisné a letiskové poplatky sú fiktívne, nie sú reálne, ich výšku žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal. Ďalej uviedol v odvolaní, že si uplatňuje škodu za dva dni sťahovania (medzi hotelmi N. a L. a nasledujúci deň z hotelu L. do objednaného hotelu H.), pretože sa sťahovali z dôvodu, že im nebol zabezpečený zmluvne dohodnutý hotel, čím bol narušený kludný priebeh dovolenky, teda došlo k strate radosti z dovolenky. Strata radosti z dovolenky nebola prebratá do slovenského právneho poriadku a na to sa neuplatňuje prekluzívna lehota.

9. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že nie vždy je relevantná kategorizácia hotelov, ale podľa § 741k odsek 2 a 3 Občianskeho zákonníka treba vychádzať zo skutočnosti, či boli poskytnuté služby nižšej kvality alebo nie. Keď niekto namietá riadne dodanie služby, musí súčasne uviesť aj aký nárok požaduje, je to plne v súlade s § 741i odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorých je objednávateľ povinný nielen identifikovať vady poskytnutých služieb, ale uplatniť aj právo na odstránenie chybné poskytnutej služby (odsek 1), resp. uplatniť svoje práva spojené s poskytnutím vadných služieb (odsek 2). Preprava ani žiadne súvisiace poplatky ako zložky ceny zájazdu neboli predmetom reklamácií žalobcov, palivové a letiskové poplatky sú štandardnou zložkou výslednej ceny zájazdu, je zrejmé aj u ostatných cestovných kancelárií. Palivové a letiskové poplatky súvisia s prepravou a táto nebola reklamovaná ako vadná služba. Žalobcovia v reklamáciách nevytkli napr. chýbajúce reštaurácie, chýbajúcu zábavu, obchody, zlú organizáciu služieb delegátky v zákonnej prekluzívnej lehote.

10. Na pojednávaní dňa 15.5.2019 právny zástupca žalobcu uviedol, že u žalovaného si žalobca objednal službu zájazd a nie jednotlivé služby, z ktorých zájazd pozostáva. Samostatné plnenie jednotlivých služieb, z ktorých zájazd pozostáva, by pre žalobcu nemalo význam. Z tohto dôvodu žiadal, aby súd žalobe vyhovel a viac sa k veci nevyjadroval.

11. Na pojednávaní dňa 15.5.2019 právny zástupca žalobcu uviedol, že odvolací súd nespochybnil vykonané dokazovanie a ani zistený skutkový stav. Uviedol, že pri určení základu, z ktorého sa uplatňuje zľava, je potrebné vychádzať z právneho stavu v danom čase, podľa ktorého má žalobca právo na zľavu z ceny len zo služieb, ktoré boli poskytnuté vadne, pričom má právo na rozdiel medzi zazmluvnenou službou a poskytnutou službou. Pokiaľ sa jedná o skutkový rámec, palivový a servisný poplatok nie je služba. Službou môžeme chápať ubytovanie, stravovanie, dopravu, zabezpečenie zájazdu, zabezpečenie víz, atď. Odhliadnuc od uvedeného, palivový a servisný poplatok je spojený s dopravou, a táto nebola žalobcom reklamovaná v prekluzívnej lehote, ani namietaná v konaní. Preto nie je možné priznať žalobcovi akúkoľvek zľavu z tejto služby. Čiže základom pre určenie prípadnej zľavy je maximálne suma vo výške 639,- €, i keď aj jej súčasťou je cena dopravy, nešpecifikovaná žalovaným. V prípade rozporu medzi poskytnutou a zazmluvnenou službou je možné poskytnúť zľavu len, ak je skutočne poskytnutá služba vadná a nie je možné zohľadniť službu, ktorá bola riadne a včas a v súlade so zmluvou poskytnutá. V opačnom prípade, ak by sa jednalo napr. o nekvalitne poskytnutú službu, ktorej cena by bola 50,- €, pričom celková cena zájazdu by bola 1.500,- €, bolo by nelogické a nespravodlivé, aby bola prípadná zľava z takto vadnej cenovo zanedbateľnej služby poskytnutá z celkovej zaplatenej služby za zájazd.

Ďalej uviedol, že konkrétne žalobca mal zazmluvnený 3*** hotel H. vedľajšia budova, a bol mu poskytnutý hotel vyššej kategórie, a to 4**** N.. Pokiaľ sa jedná o Frankfurtskú tabuľku zliav, táto vznikala v 90-tych rokoch v Nemecku za úplne inej hospodárskej a aj právnej klímy. Je úplne nelogické, a ba priam až nesprávne, pokiaľ by niektoré súdy vôbec Frankfurtskú tabuľku zliav aplikovali, keďže právny základ priznania zliav podľa nemeckého práva mohol byť úplne iný. K priznanej výške zľavy 50% uviedol, že je vysoká. Žalobcovi nemožno priznať zľavu za vady, ktoré nereklamoval v prekluzívnej lehote a uplatnil si ich v žalobe, ďalej za vady, ktoré si síce v prekluzívnej lehote uplatnil, ale nepreukázal, a tiež niektoré vady ani vadami nie sú. Napríklad opakovane uvádzaná špinavá pláž, nakoľko v nej boli len chaluhy, ktoré sú prirodzenou súčasťou morskej flóry. Súd prvého stupňa považoval za primeranú zľavu vo výške 50%, pričom v našom právnom poriadku neexistuje žiaden kľúč na určenie presného percenta priznanej zľavy, výška zľavy je plne v dispozícii súdu, na základe vlastnej úvahy, teda čo považuje súd za primeranú zľavu vzhľadom na predložené tvrdenia a dôkazy o vadnosti poskytnutých služieb. Navrhol celý zvyšný nárok žalobcu vo výške 251,61 € s príslušenstvom zamietnuť ako nedôvodný.

12. Predmetom konania je, po rozšírení žaloby zo dňa 22.2.2016, zľava z ceny zájazdu vo výške 251,61 € (rozdiel v žalobe uplatnenej zľavy 425,88 € a právoplatne priznanej zľavy 174,27 €) z titulu vadne poskytnutých služieb žalobcovi v rozsahu 6 dní, kedy bol ubytovaný v náhradnom hoteli a za 2 dni strávené sťahovaním z náhradného hotela do hotela L., ktorý je v susedstve objednaného hotela, a nasledujúci deň do objednaného hotela.

13. Strany sporu nenavrhlí doplniť dokazovanie. Súd sa oboznámil s rozhodnutím odvolacieho súdu, prednesmi strán sporu na pojednávaní a dokazovaním vykonaným pred prvým rozhodnutím vo veci, kedy vykonal výsluch žalobcu, oboznámil sa s listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu a to najmä Zmluvou o obstaraní zájazdu, Katalógom žalovaného „Leto 2014“, akciovými ponukami, reklamačnými protokolmi, písomnou odpoveďou žalovaného, čestným prehlásením svedkyne J., ako aj ďalšími dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu.

14. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k nasledovným skutkovým zisteniam: Žalobca ako objednávateľ uzatvoril zmluvu o obstaraní zájazdu aj v prospech spolucestujúcej manželky dňa 21.8.2014 prostredníctvom cestovnej agentúry Invia.sk, s.r.o., predmetom ktorej zmluvy bolo zakúpenie zájazdu do R., Z. v termíne 29.8.2014 do 9.9.2014, ubytovanie v hoteli H. L. - vedľajšia budova***, strava all inclusive, základná cena 639,- eur na dve osoby spolu 1.278,- eur, letiskové poplatky 155,- eur za dve osoby 310,- eur, celkom 1.588,- eur. Po prilete do R. dňa 29.8.2014 delegátka žalobcovi oznámila, že budú so spolucestujúcou ubytovaní v inom než objednanom hoteli a v inej lokalite. Žalobca prijal náhradné ubytovanie v hoteli N., do ktorého sa nasťahoval a dňa 31.8.2014 spísal žalobca reklamačný protokol s delegátkou žalovaného, v ktorom vytkol vady ubytovania a stravy a uplatnil si vrátenie plnej sumy za počet dní strávených v hoteli N., bez vyčíslenia. Protokol bol spísaný len žalobcom a delegátka ho podpísala. Žalobca následne po návrate spísal nový reklamačný protokol bez uvedenia dátumu v cestovnej kancelárii, u ktorej zakúpil zájazd, v ktorej vytkol rovnaké vady a domáhal sa vrátenia plnej sumy za počet dní strávených v hoteli N., opätovne bez vyčíslenia. Žalovaný reklamáciu neuznal listom zo dňa 14.10.2014. Svoje právo na reklamovanie väd zájazdu si žalobca uplatnil u žalovaného v prekluzívnej lehote, ktorá uplynula dňa 9.12.2014. Žalobca bol 6 nocí ubytovaný v hoteli N., pričom

v konaní preukázal, že náhradný hotel je vzdialený od objednaného hotela 20,6 km, je umiestnený na svahu, prístup na pláž je len po schodoch alebo v časti cesty výťahom, najbližšia obec od hotela bola vzdialená 1,4 km, pričom v nej nie sú obchodné a ani zábavné centrá. Podľa kategorizácie bol náhradný hotel vyššej kategórie ako objednaný hotel. Žalobcom objednaný hotel je blízko letiska, s priamym prístupom na pláž bez schodov, je blízko centra I. 500 m a od mesta Z. vzdialený 7 km, kde sa nachádza i letisko.

15. Podľa § 741k Občianskeho zákonníka v znení platnom do 31.12.2018 (ďalej len „OZ“), ak po začatí zájazdu cestovná kancelária neposkytne objednávateľovi služby alebo ich podstatnú časť riadne a včas alebo zistí, že mu ich nebude môcť poskytnúť, aj keď ju k tomu zmluva zaviazala, je povinná bezodkladne urobiť také opatrenia, aby mohol zájazd pokračovať. (ods. 1)

Ak pokračovanie zájazdu nemožno zabezpečiť inak ako prostredníctvom služieb nižšej kvality, než sú uvedené v zmluve, je cestovná kancelária povinná vrátiť objednávateľovi rozdiel ceny medzi ponúkanými a poskytnutými službami. (ods. 2)

Podľa § 6 zákona č. 281/2001 Z. z. o zájazdoch, podmienkach podnikania cestovných kancelárií a cestovných agentúr a o zmene a doplnení Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 281/2001 Z.z.“), zmluva o zájazde je spotrebiteľská zmluva.

Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 281/2001 Z.z., katalóg alebo iná písomná forma ponuky alebo dopĺňajúcej informácie o zájazde sa považuje za súčasť zmluvy o zájazde, ak si zmluvné strany písomne nedohodli iné podmienky.

16. V zmysle § 741k OZ vzniklo žalobcovi právo na zľavu z ceny poskytnutých služieb, nakoľko časť zájazdu bol ubytovaný na inom mieste než objednanom. Teda v danom prípade nie je dôležité, že mu bolo poskytnuté náhradné ubytovanie rovnakej kvality či dokonca aj vyššej kvality podľa katalógu. V takomto prípade však úroveň hotela nie je dôležitá, ale vo vzťahu k objednávateľovi je dôležité to, že sa mení miesto pobytu, ktoré mu vôbec nemusí vyhovovať

17. Z citovaného ustanovenia § 741k Občianskeho zákonníka vyplýva, že v tomto ustanovení sú upravené prípady, keď po začatí zájazdu objednávateľ - klient zistí, že cestovná kancelária mu nemôže poskytnúť služby alebo ich podstatnú časť riadne a včas. Cestovná kancelária je predovšetkým povinná odstrániť prekážky, ktoré bránia splneniu jej zmluvných povinností, a teda musí urobiť opatrenia, aby zájazd mohol pokračovať.

18. Ak cestovná kancelária môže pokračovaniu zájazdu zabezpečiť určité služby iba prostredníctvom služieb nižšej kvality, než sú uvedené v zmluve, je povinná vrátiť objednávateľovi rozdiel ceny medzi zmluvne dohodnutými službami a skutočne poskytnutými službami (zákon nepresne používa pojem "ponúkané služby", hoci v štádiu realizácie zájazdu ide síce o služby, ktoré boli ponúkané, ale dôležité je to, že už sú zmluvne dohodnuté, potvrdené). Aj v takomto prípade treba spísať písomný záznam, aby existoval doklad pre uplatnenie napríklad zľavy z ceny, resp. vrátenie rozdielu. Aj v takomto prípade platí trojmesačná lehota na uplatnenie práva na vrátenie rozdielu, ktorá začína plynúť dňom skončenia zájazdu.

19. Ak cestovná kancelária nemôže zabezpečiť služby riadne a včas alebo ak objednávateľ nesúhlasí s poskytnutím služieb nižšej kvality, než sú uvedené v zmluve, je povinná bezodkladne vrátiť objednávateľovi rozdiel ceny zájazdu. Toto ustanovenie je veľmi problematické, keďže (akoby si to zákonodarca nevšimol) ide o situáciu, keď skutočnosť, že dojednané služby nemožno poskytnúť vôbec (hotel je obsadený), alebo ich možno poskytnúť prostredníctvom služieb v nižšej kvalite, sa zistí až v priebehu zájazdu. Zákon hovorí iba o tom, že nemožno poskytnúť služby, ktoré boli dojednané, alebo ich možno poskytnúť prostredníctvom služieb nižšej kvality. Do tejto skupiny prípadov, ktoré by mali mať rovnaký právny režim, patrí aj prípad, keď cestovná kancelária je nútená v priebehu zájazdu zmeniť podstatnú podmienku zájazdu, napríklad poskytnúť iný hotel na úplne inom mieste, hoci rovnakej kvality či dokonca aj vyššej kvality. V takomto prípade však úroveň hotela nie je dôležitá, ale vo vzťahu k objednávateľovi je dôležité to, že sa mení miesto pobytu, ktoré mu vôbec nemusí vyhovovať.

20. Na preukázanie zľavy z ceny slúži spísaný záznam o uplatnení práva na odstránenie väd. Právo na uplatnenie zľavy z ceny musí objednávateľ uplatniť písomne v cestovnej kancelárii, a to bezodkladne, najneskôr však do troch mesiacov odo dňa, keď sa zájazd skončil. Ide o prekluzívnu lehotu, ktorej uplynutím toto právo zaniká. Ak objednávateľ uplatní svoje právo včas, teda najneskôr v uvedenej

trojmesačnej lehote, a cestovná kancelária mu jeho nárok neuzná, ma právo obrátiť sa na súd v trojročnej premlčacej lehote, ktorá začne plynúť dňom, keď právo uplatnil v cestovnej kancelárii písomne. Úprava v ustanovení § 741k OZ nadväzuje na § 741i OZ, ktorý sa koncentruje na uplatnenie práv zo zodpovednosti za vadné plnenie služieb, ktoré tvoria zájazd.(JUDr. M. Števec a kol. Občiansky zákonník, Veľký komentár, C.H.BECK)

21. Z uvedeného vyplýva, že na daný prípad je potrebné aplikovať citované ustanovenie § 741k Občianskeho zákonníka, keď v súdnej veci žalovaný po prilete žalobcu do R. zmenil podstatnú podmienku zájazdu a to poskytol iný hotel na úplne inom mieste. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na zľavu z ceny zájazdu, keď v konaní nebolo sporné, že sa zmenilo miesto pobytu, teda, že žalobca strávil 6 dní dovolenky v inom hoteli ako bolo zmluvne dohodnuté, čo mu nevyhovovalo.

22. Z citovaného zákonného ustanovenia tiež vyplýva, že právo na uplatnenie zľavy z ceny musí objednávateľ uplatniť písomne v cestovnej kancelárii, a to bezodkladne, najneskôr však do troch mesiacov odo dňa, keď sa zájazd skončil, ide o prekluzívnu lehotu, ktorej uplynutím toto právo zaniká. Preto sa súd pri rozhodovaní zaoberal iba vadami vytknutými v prekluzívnej lehote.

23. Žalobca priamo počas dovolenky spísal reklamačný protokol (čl. 18) a žalovanému vytkol nasledovné vady: nevhodná poloha hotela, izba je zatuchnutá, pleseň v kúpeľni, hotel nezodpovedá cenovej kategórii objednaného ubytovania, strava nezodpovedá **** hotelu, na stoloch sú gumové obrusy a potrhané sedáky stoličiek, stôl na balkóne a závesy v izbe sú poškodené, pláž je špinavá a najbližšia iná pláž je 2,5 km. Po návrate z dovolenky spísal znovu reklamáciu (čl. 21) bez uvedenia dátumu a zaslal žalovanému, v nej vytkol rovnaké nedostatky ako v reklamačnom protokole. V oboch prípadoch žiadal o vrátenie plnej sumy za počet dní strávených v hoteli N. bez vyčíslenia konkrétnej sumy. Na reklamáciu žalovaný odpovedal písomne dňa 14.10.2014 (čl. 23). Neuznal ani jednu z reklamovaných vád, napriek tomu sa ospravedlnil za zmenu hotela a navrhol poskytnúť zľavu 10% z ďalšieho zájazdu na dve dospelé osoby zakúpeného v roku 2014 alebo 2015.

24. Žalobca preukazoval vady náhradného ubytovania a stravovania v hoteli N., a to konkrétne len vlastnou výpoveďou, pričom zhodne vypovedala aj žalobkyňa 2/. Inak preukazoval vady poskytnutých služieb len fotodokumentáciou z hotela N., a to 3 fotografiami kúpeľne, na jednej boli popraskané dlaždice, na dvoch v rohoch dlaždíc pleseň, jednu fotografiu steny izby so zatekaním od plafóna, z ktorých sa nedalo zistiť, či boli zhotovené v náhradnom hoteli a ani či išlo o izbu a kúpeľňu žalobcu, tak ako to rozporoval žalovaný. Ďalej predložil jednu fotografiu železných schodov na pláž a 5 fotografií pláže, na ktorých bolo vidieť chaluhy vo vode a na pláži hotela. Pravosť týchto fotografií žalovaný nerozporoval. Žalobca okrem toho ako jediný dôkaz navrhoval výsluch svojej delegátky, ktorá prehlásila, že pracovala ako delegátka 4 roky v danej oblasti a na žalobcu si vôbec nepamätá. Žalobca následne na jej výsluchu už netrval. Napriek tomu, že žalovaný sporoval predložené fotografie, žalobca iné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení nenavrhol.

25. V konaní bolo nesporné, že žalobca bol 6 nocí ubytovaný v hoteli N.. V konaní preukázal, že náhradný hotel je vzdialený od objednaného hotela 20,6 km, je umiestnený na svahu a preto bol prístup na pláž len po schodoch alebo v časti cesty výťahom, tak ako sám žalovaný uvádzal vo svojom katalógu. Najbližšia obec od hotela bola vzdialená 1,4 km, pričom v nej nie sú obchodné a ani zábavné centrá. Žalobca preukázal fotografiami, že na pláži boli chaluhy, vyplavené morom, čo súd za vadu nepovažuje, nakoľko ide o prirodzenú súčasť morskej flóry a nebolo v konaní preukázané neprimerané znečistenie pláže. Žalobca však žiadnym spôsobom okrem vlastnej výpovede a výpovede žalovanej 2/, ktorá sa tiež domáhala z tohto titulu zľavy, nepreukázal svoje tvrdenie, že bola strava a nealkoholické nápoje nevyhovujúce, že v jedálni boli gumové obrusy, roztrhané sedáky na stoličkách a lietali tam osy, že ubytovanie bolo v nižšom štandarde ako v objednanom hoteli. Ani vady ubytovania súd nepovažuje za preukázané na základe fotografií, z ktorých nie je možné identifikovať či ide o izbu žalobcu v náhradnom hoteli. V konaní súd nemohol žiadnym spôsobom porovnať štandard stravovania a ubytovania v zazmluvnenom a náhradnom hoteli. Podľa kategorizácie bol náhradný hotel vyššej kategórie ako objednaný hotel. Podľa katalógu žalovaného bol rozdiel v ponúknutých službách v tom, že v náhradnom hoteli bol trezor za príplatok a Wi-Fi v lobby zadarmo, ležadlá a slnečníky na pláži boli za poplatok a pláž bola prístupná po schodoch. Stravovanie v cene all inclusive a ubytovanie bolo v rovnakej ponuke.

26. Súd pri určovaní výšky zľavy vzal do úvahy skutočnosť, že žalobca reklamoval všeobecne aj polohu hotela, pričom v konaní preukázal, že objednaný hotel je blízko letiska, s priamym prístupom na pláž bez schodov, blízko centra I. 500 m a od mesta Z. vzdialený 7 km, kde sa nachádza i letisko. Náhradný hotel je vzdialený od objednaného hotela 20,6 km, je umiestnený na svahu, prístup na pláž je len po schodoch alebo v časti cesty výťahom, najbližšia obec od hotela bola vzdialená 1,4 km. Zároveň e-mailovou komunikáciou žalobca preukázal, že uvedený hotel vo svojom výbere dovolenky vopred vylúčil ako nevyhovujúci. Z vyššie uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že žalobca má nárok na zľavu za ceny pre nedodržanie miesta objednaného pobytu a tiež z dôvodu, že prístup na pláž oproti objednanému hotelu bol po schodoch..

27. Pri určovaní výšky ceny, z ktorej súd priznal zľavu, vychádzal z predloženej ponuky žalovaného „Fantastický výpredaj Z.“ platnej od 18.8.2014 v termíne od 29.8. do 9.9.2014 (čl. 195), z ktorej má súd za preukázané, že hotel H. L. vedľajšia budova*** bol v ponuke za 639,- €/osoba. Priamo v ponuke bolo uvedené, že v cene zájazdu nie sú zahrnuté servisné poplatky 130,- €, ktoré zahŕňajú letiskové a bezpečnostné poplatky a palivový poplatok 25,- €/osoba. Rovnako i v katalógu žalovaného „Leto 2014“ na strane 14 v časti „Čo obsahujú a neobsahujú ceny zájazdu“ sa uvádza, že cena zájazdu obsahuje leteckú dopravu, transfer z letiska do hotela a späť, ubytovanie a stravovanie, služby delegáta. Ceny zájazdov neobsahujú príslušné letiskové a bezpečnostné poplatky, palivový príplatok, komplexné cestovné poistenie, poplatky za víza a fakultatívne služby. Katalóg sa v zmysle § 8 ods. 3 zák. č. 281/2001 Z.z. sa považuje za súčasť zmluvy o zájazde.

28. Zľavu je možné v danom prípade priznať len za vadne poskytnuté služby, pričom nebolo preukázané reklamovanie dopravy žalovaným. Pretože žalovaný nepredložil bližšiu špecifikáciu ceny jednotlivých poskytnutých služieb, súd musel vychádzať zo základnej ceny bez letiskových poplatkov a palivového príplatku, t. j. zo sumy 639,00 €/osobu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Nitre v rozsudku z 1.12.2011 sp. zn. 9 Co 189/2011 a Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 26.8.2015 sp. zn. 4 Cdo 468/2014. Len v prípade, ak by bola reklamovaná aj doprava, bolo by dôvodné priznať zľavu aj z týchto príplatkov, nakoľko s dopravou súvisia.

29. Súd dospel k záveru, že primeranou zľavou, vzhľadom na nedodržanie miesta pobytu a z dôvodu horšieho prístupu na pláž, je súdom doposiaľ priznaná zľava 50% zo základnej ceny 639,- € za 6 dní, ktoré žalobca reklamoval v prekluzívnej lehote, t. j., 174,27 € ($639,00 \text{ €} : 11 \text{ dní} \times 6 \text{ dní} = 348,54 \text{ €}$ z toho 50 %). Výšku zľavy súd považuje za primeranú na základe voľnej úvahy s prihliadnutím na to, že žalobca absolvoval celý zájazd, bol riadne dopravený na miesto pobytu a tiež naspäť domov a bolo mu poskytnuté náhradné ubytovanie a strava. Súd rozsudkom č.k. 27C/273/2014-214 zo dňa 25.9.2017 zľavu vo výške 174,27 € s príslušenstvom z tohto titulu už žalovanému priznal a rozsudok je v tejto časti právoplatný.

30. Po rozšírení žaloby podaním zo dňa 22.2.2016 sa žalobca domáha aj zľavy z ceny zájazdu za sťahovanie medzi hotelmi za ďalšie dva dni 144,36 € s príslušenstvom, pričom v prekluzívnej lehote si toto právo u žalovaného neuplatnil, výslovne sa domáhal len „vrátenia plnej sumy za počet dní strávených v hoteli N.“, preto súd žalobu v tejto časti zamietal a zároveň z dôvodov uvedených vyššie zamietal žalobu aj vo zvyšku.

31. Navyše súd považuje za potrebné vzhľadom na argumentáciu žalobcu v priebehu konania uviesť nasledovné:

32. Ak by si žalovaný v prekluzívnej lehote uplatnil nárok na zľavu z titulu sťahovania medzi hotelmi voči žalovanému, bol by si tento nárok uplatnil dôvodne. Nedodržaním miesta pobytu a z tohto dôvodu následným sťahovaním, mu žalovaný neumožnil nerušený pobyt v zazmluvnenom hoteli, teda neposkytol riadne službu, ktorú sa zaviazal. Žalobca až v odvolaní označil tento nárok ako nárok na náhradu škody spôsobenej sťahovaním, resp. aj ako stratu času a narušenie kľudného priebehu dovolenky, dovedy si tento nárok uplatňoval z titulu zľavy z ceny zájazdu a žiadal vrátiť plnú cenu za dva dni. K týmto námietkam žalobcu súd uvádza, že nárok na náhradu škody žalobcovi nevznikol, nakoľko mu sťahovaním žiadna materiálna škoda v zmysle § 442 ods. 1 OZ nevznikla. Ubytovanie aj stravu mal zabezpečenú žalovaným a inú škodu v konaní nepreukázal. Rovnako skutkovo nezdôvodnil a nepreukázal stratu času uvedenú v odvolaní a napriek tomu, že je zastúpený advokátom, nežiadal ani

pripustenie zmeny skutkových tvrdení. Pokiaľ by sa sumy 144,36 € domáhal ako náhrady za narušenie kľudného priebehu dovolenky, t. j. nemajetkovej ujmy, k tejto sa súd vyjadril podrobne v rozsudku zo dňa 25.9.2017, na ktorého zdôvodnenie odkazuje.

33. Pri určovaní výšky primeranej zľavy súd nepoužil žalobcom navrhovanú a pre výpočet zľavy v konaní ním aj použitú Frankfurtskú tabuľku zliav, nakoľko zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť súdu aplikovať pri rozhodovaní o výšky zľavy tento dokument, naopak ako už súd uviedol vyššie sa výška zľavy podľa nášho právneho poriadku určuje voľnou úvahou súdu.

34. Súd považuje námietku žalobcu, že palivový a letiskový poplatok je fiktívny a nie reálny za špekulatívnu námietku. Nakoľko v sporovom konaní nestačí tvrdiť, ale je potrebné svoje tvrdenie aj preukázať konkrétnymi dôkazmi, pričom žalobca okrem novinového článku žiadne dôkazy na preukázanie fiktívnosti konkrétneho príplatku nepredložil. Navyše s výškou namietaných poplatkov sa oboznámil už pri uzatváraní zmluvy o zájazde a poplatky uhradil bez toho, aby vzniesol akúkoľvek námietku.

35. K námietke žalobcu, že žalovaný nevrátil rozdiel ceny medzi zazmluvneným hotelom a náhradným hotelom súd uvádza, že toto nebolo možné, nakoľko žalobca zaplatil za objednaný hotel akciovú cenu 639,- € a náhradný hotel sa predával podľa katalógu za cenu 749,- €, teda vyššiu, preto súd určil zľavu voľnou úvahou.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Podľa § 262 ods. 1,2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, teda zo skutočnosti, že žalobca si v konaní uplatnil 4 samostatné nároky ($4 \times 25\% = 100\%$) a to zľavu z ceny zájazdu, náhradu nemajetkovej ujmy z titulu straty radosti z dovolenky za seba a rovnaké nároky si uplatnil aj za manželku. V konaní bol úspešný len v jednom nároku a to v časti zľavy z ceny zájazdu za seba. Výška priznaného nároku závisela od voľnej úvahy súdu a preto v tejto časti žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu t.j. 25%. Vo zvyšných troch uplatnených nárokoch bol plne úspešný žalovaný, nakoľko súd vo zvyšku žalobu zamietol, t. j. $3 \times 25\% = 75\%$. Vzhľadom na pomer úspechu súd zaviazal žalobcu na náhradu pomernej časti trov konania žalovaného vo výške 50 % ($75-25$). O výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).